



# ΚΥΡΙΑΚΗ

## ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ



«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεῖα Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - "Ἔτος ΛΕ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2067	Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους Σάββατο 10 Φεβρουαρίου 2018	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
---	---	---

## «Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους»

(Ἰω. 15,17· βλ. καὶ 15,12· 13,34)

Ἐπάρχουν, ἀγαπητοί μου, πολλὰ **σχολεῖα** στὸν κόσμο. Τὸ πρῶτο, τὸ μικρότερο, εἶνε τὸ νηπιαγωγεῖο, μετὰ ἔρχεται τὸ δημοτικὸ, τὸ γυμνάσιο, τὸ πανεπιστήμιο. Ὅπου νὰ πᾶς, γέμισε ὁ τόπος ἀπὸ σχολεῖα. Ἐραγε μὲ τὰ σχολεῖα ἔγινε ὁ κόσμος εὐτυχισμένος; Δυστυχῶς ὄχι μόνο δὲν γίναμε εὐτυχισμένοι, ἀλλὰ καὶ κινδυνεύουμε νὰ χαθοῦμε, νὰ πάθουμε ἐκεῖνο ποὺ εἶπε ἕνας προφήτης, ὅτι **ὁ κόσμος θὰ καταστραφῇ**· κι ἀπὸ ποιούς θὰ καταστραφῇ; ἀπ' τοὺς βοσκούς, τοὺς χωρικούς, τοὺς ἀγράμματους ποὺ δὲν ξέρουν νὰ βάλουν τὴν ὑπογραφή τους; Ὁ κόσμος θὰ καταστραφῇ ἀπὸ τοὺς διαβασμένους· «τὰ ἄθεα γράμματα θὰ καταστρέψουν τὸν κόσμο», εἶπε ὁ Παπουλάκος.

Θέλετε ἀποδείξετε; Ποιὸ εἶνε τὸ μεγάλο ἁμάρτημα σήμερα στὴν πατρίδα μας; Εἶνε οἱ **ἐκτρώσεις**. Καὶ τίς ἐκτρώσεις ποιός τίς κάνει; Ἐπιστήμονες, οἱ γιατροί. Ὅχι ὅλοι βέβαια, γιατί ὑπάρχουν καὶ γιατροὶ μὲ φόβο Θεοῦ. Ὑπάρχουν ὅμως κι ἄλλοι, ποὺ λατρεύουν τὸ χρήμα καὶ κάνουν ἐκτρώσεις· ἔκτρωσι καὶ λίρα. Ἀκούγεται ὅτι στὴν Ἑλλάδα γίνονται πολλὲς ἐκτρώσεις, τριακόσες χιλιάδες τὸ χρόνο! Σχεδὸν δὲν ὑπάρχει γυναίκα ποὺ νὰ μὴν κἀνη ἔκτρωσι. Νά λοιπὸν ἕνα μεγάλο ἔγκλημα καὶ πῶς τὰ ἄθεα γράμματα καταστρέφουν τὸν κόσμο.

Θέλετε μία ἀκόμη πιὸ μεγάλη ἀπόδειξι; Νά, τὴν ὥρα αὐτὴ ποὺ μιλάμε δὲν ξέρουμε τί γίνεται στὸν κόσμο, μήπως αὔριο ἢ μεθαύριο ἐκτραγῆ τρίτος παγκόσμιος πόλεμος. Καὶ τὸν πόλεμο ποιὸί τὸν κάνουν; Πάλι ἐπιστήμονες. Δὲν θ' ἀνεβοῦν στ' ἀεροπλάνα τσοπαναράιοι καὶ ἐργάτες· ἐπιστήμονες, ποὺ ξέρουν καλὰ τὰ μυστικά, αὐτοὶ θὰ πατήσουν τὰ κουμπιά, κι ἅμα τὰ πατήσουν, **θὰ πέσουν στὴ γῆ βόμβες** ποὺ θὰ καταστρέψουν πλῆθος κόσμου.

Νά λοιπὸν ποὺ ἡ προφητεία, ἡ ὁποία πρὶν διακόσια χρόνια ἔλεγε ὅτι «τὰ ἄθεα γράμματα θὰ καταστρέψουν τὸν κόσμο», πραγματοποιή-

εῖται στὶς ἡμέρες μας, γιατί ἀπ' τὰ σημερινὰ σχολεῖα βγαίνουν ἄθεοι καὶ ἄπιστοι. Προτιμότερο νὰ 'νε κανεὶς ἀγράμματος μὰ νὰ πιστεῦη στὸ Θεό, παρὰ νὰ βγάξη πανεπιστήμια καὶ νὰ 'νε ἄπιστος. **Τί νὰ τὰ κἀνης τὰ πολλὰ σχολεῖα;**

\*\*\*

Ἄλλὰ ἐγώ, ἀγαπητοί μου, δὲν θέλω σήμερα νὰ μιλήσω γι' αὐτὰ τὰ σημερινὰ σχολεῖα· θέλω νὰ μιλήσω γιὰ ἕνα ἄλλο σχολεῖο, ἀνώτερο ἀπ' ὅλα τ' ἄλλα. Εἶνε **ἕνα σχολεῖο ἅγιο**, ποὺ καὶ στὰ χρόνια τῆς σκλαβιάς, ὅταν δὲν λειτουργοῦσαν ἄλλα σχολεῖα, αὐτὸ δὲν σταμάτησε νὰ λειτουργῆ γιὰ μικροὺς καὶ μεγάλους, γιὰ νήπια καὶ γιὰ γέροντες, γιὰ ἄντρες καὶ γιὰ γυναῖκες. Εὐλογημένο σχολεῖο. Καὶ τὸ σχολεῖο αὐτό, ποὺ κράτησε τὴν πατρίδα μας ὄρθια τετρακόσια χρόνια, εἶνε ἡ **Ἐκκλησία**. Αὐτὴ εἶνε τὸ ἀνώτερο σχολεῖο. Τότε, ποὺ δὲν ὑπῆρχαν ἄλλα σχολεῖα, τὰ μικρὰ παιδιὰ, μόλις βασιλευε ὁ ἥλιος, πήγαιναν στὴν ἐκκλησιά, ὅπως λέει τὸ γνωστὸ παιδικὸ τραγούδι·

«Φεγγαράκι μου λαμπρό,  
φέγγε μου νὰ περπατῶ,  
νὰ πηγαίνω στὸ σχολεῖο (=στὴν ἐκκλησιά),  
νὰ μαθαίνω γράμματα,  
γράμματα σπουδάσματα,  
τοῦ Θεοῦ τὰ πράματα».

Ἡ ἐκκλησιά ἦταν τότε τὸ μόνο σχολεῖο. Ἐκεῖ ἕνας παπᾶς, κάτω ἀπ' τὰ καντήλια καὶ μπροστὰ στὶς εἰκόνες τοῦ Χριστοῦ τῆς Παναγίας καὶ τῶν ἁγίων, δίδασκε στὰ παιδιὰ τὰ γράμματα τοῦ Θεοῦ. Διδακτικὰ **βιβλία** ἦταν αὐτὰ ποὺ ἔχει ἡ Ἐκκλησία στὴ λατρεία· τὸ Ψαλτήρι, τὸ Ὀκτωήχι, τὸ Ὡρολόγιο, τὰ Μηναιᾶ. Καὶ τὰ παιδιὰ ἤξεραν ἀπ' ἔξω τὸ «*Πάτερ ἡμῶν*», τὸ «*Πιστεύω*», τὸν Ἀκάθιστο ὕμνο. Πήγαιναν κάθε βράδυ καὶ μάθαιναν γράμματα. Καὶ τὴν Κυριακὴ, παρ' ὅλο ποὺ ὁ κατακτητὴς δὲν ἐπέτρεπε νὰ ἔχουν καμπάνες, χωρὶς καμπάνες, ἔτρεχαν τὸ πρῶτο **ὅλοι στὴν ἐκκλησία**, δὲν ἔλειπε κανένας.

**Τώρα;** Τώρα, ἂν σᾶς μετρήσω, **οἱ περισσότεροι λείπουν**, ἄλλοι δεξιὰ κι ἀριστερὰ καὶ ἄλλοι στὰ σπίτια στὰ κρεβάτια τους. Τότε ὅμως, ὅπου γιώρταζαν τὸν ἅγιο Χαράλαμπο, ἡ ἡμέρα αὐτὴ ἦταν σὰν Λαμπρή. Τώρα; Τί νὰ σὲ κάνω; Ἔσε τ' ἄλλα· θέλω νὰ ἴρθης στὴν ἐκκλησία.

—Καὶ **τί νὰ κάνω στὴν ἐκκλησιά;** σοῦ λέει.

«Τί νὰ κάνω στὴν ἐκκλησιά;»! Ποιός τὸ λέει αὐτό; Αὐτὸς ποὺ κάθε βράδυ εἶνε στὴν ταβέρνα, αὐτὸς ποὺ κάθε μέρα ἀνοίγει τὰ ραδιόφωνα καὶ τίς τηλεοράσεις· αὐτὸς λοιπὸν ρωτᾶει «τί νὰ κάνω;». Τί νὰ κάνη στὴν ἐκκλησία; Τοῦ ἀπαντῶ· **ἐκεῖ θ' ἀκούσης τὰ πιὸ σπουδαῖα μαθήματα**. Τὰ σπουδαιότερα μαθήματα δὲν εἶνε στὰ πανεπιστήμια· τὰ πιὸ σπουδαῖα μαθήματα γίνονται στὴν Ἐκκλησία.

Δὲν σᾶς λέω πολλά· γιὰ νὰ γίνουμε εὐτυχεῖς δὲν χρειάζονται πολλά, ἕνα μάθημα χρειάζεται. Ἄν αὐτὸ τὸ μάθουμε ὅλοι καὶ τὸ κάνουμε πρᾶξι, τότε αὐτὸς ὁ κόσμος θὰ γίνη παράδεισος. **Ποιό εἶνε τὸ σπουδαῖο μάθημα;** Δυὸ λέξεις εἶνε. Ποιές λέξεις; Αὐτὲς ποὺ λέει σήμερα στὸ εὐαγγέλιο ὁ Χριστός· «*Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους*» (Ἰω. 15,17· βλ. καὶ 15,12· 13,34), **νὰ ἀγαπᾶ ὁ ἕνας τὸν ἄλλο**. Αὐτὸ φωνάζει σήμερα ὁ Χριστός.

Ἐρωτῶ· αὐτὸ κάνει - αὐτὸ ἐφαρμόζει σήμερα ὁ κόσμος; Ὅχι δυστυχῶς. Αὐτὸ τὸ σβήσαμε. Δὲν ἔχουμε ὁδηγὸ πλέον τὸ «*Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους*» ἀλλὰ κάτι ἄλλο. Δὲν ἀκοῦμε τὸ Χριστό· δίνουμε περισσότερη σημασία στὰ λόγια τοῦ διαβόλου ποὺ μᾶς λέει· **Μισεῖτε ἀλλήλους**, πολεμᾶτε ἀλλήλους, χτυπᾶτε ἀλλήλους, σκοτώνετε ὁ ἕνας τὸν ἄλλο. Καὶ νὰ τὸ ἀποτέλεσμα, φτάσαμε στὸ σημερινὸ κατάντημα. Γιατί; Διότι φράξαμε τ' αὐτιά μας στὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ.

Ἄν ἐφαρμόζαμε τὸ «*Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους*», ὁ κόσμος θὰ ἦταν ὅλος μιὰ οἰκογένεια, δὲν θὰ ὑπῆρχαν πόλεμοι, κ' οἱ ἄνθρωποι, ὅπως λέει ἡ παροιμία, «θὰ ἔτρωγαν μὲ χρυσᾶ κουτάλια». Τώρα; **Πηγαίνουμε ἀπ' τὸ ἕνα κακὸ στὸ ἄλλο** καὶ θὰ ποῦμε «τὸ ψωμί ψωμάκι». Θὰ γίνη καταστροφή μεγάλη καὶ πόλεμος καὶ ἀπώλεια. Γιατί; Διότι φύγαμε ἀπὸ τὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ, ἀπὸ τὰ χρυσᾶ λόγια του «*Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους*». Ὑπάρχουν —ψάξτε—, ὑπάρχουν ἄλλα λόγια πιὸ σπουδαῖα ἀπὸ τὰ λόγια αὐτά, νὰ ἀγαπᾶ ὁ ἕνας τὸν ἄλλο; Δὲν θὰ βρῆτε.

\* \* \*

Πέρασαν, ἀγαπητοί μου, δυὸ χιλιάδες χρόνια· καὶ σήμερα **ὁ Χριστός**, μὲ τὸ ἀγκάθινο στεφάνι, μὲ τὰ χέρια καὶ τὰ πόδια τρυπημένα, μὲ τὸ αἷμα ἀπὸ τὴν πλευρά, φωνάζει πάνω ἀπ' τὸ σταυρὸ «*Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους*». Τὸ ἴδιο φωνάζει καὶ **ὁ ἅγιος Χαράλαμπος** ποὺ ἐορτάζει,

αὐτὸς ποὺ ἀγάπησε τὸ Θεὸ καὶ τὸν πλησίον, αὐτὸς ποὺ ἀγάπησε τὸ Χριστὸ καὶ προτίμησε νὰ τὸν γδάρουν ζωντανὸ παρά νὰ τὸν ἀρνηθῆ. Τὸ ἴδιο φωνάζουν **ὅλοι οἱ ἅγιοι** ἀπὸ τὸν οὐρανό. Τὸ ἴδιο φωνάζουν καὶ οἱ ἀείμνηστοι **πρόγονοί μας**· «*Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους*».

Καὶ ἐγὼ τὸ ἴδιο θὰ πῶ. Δώστε μου - δώστε μου ἕνα χωριὸ - μιὰ ἐνορία - μιὰ χώρα ποὺ οἱ ἄνθρωποι νὰ ἔχουν ὅλοι τους ἀγάπη, ν' ἀγαποῦν ὁ ἕνας τὸν ἄλλο. Τίποτε ἄλλο δὲν ζητῶ σήμερα. Καλὰ εἶνε ὅλα τ' ἄλλα, ἀλλὰ θέλω σήμερα νὰ γίνη σ' ἐσᾶς τὸ θαῦμα τοῦ Χριστοῦ. Ποιὸ εἶνε τὸ θαῦμα, τὸ πιὸ μεγάλο θαῦμα στὸν κόσμος; Εἶνε **ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ**. Ὑπάρχουν λοιπὸν ἀνάμεσά σας νύφες ποὺ δὲν μιλοῦν μὲ τίς πεθερές τους καὶ πεθερές ποὺ μισοῦν τίς νύφες τους; Ὑπάρχουν ἀδέρφια ποὺ ἐχθρεύονται τ' ἀδέρφια τους; Ὑπάρχουν γείτονες ποὺ δὲν λένε καλημέρα στοὺς γείτονές τους; Ὑπάρχουν ἄνθρωποι ποὺ δὲν μιλοῦνται; Ἔ σήμερα, προτοῦ νὰ βασιλέψη ὁ ἥλιος, ὅλοι ν' ἀγαπηθῆτε καὶ νὰ συγχωρηθῆτε μετὰ ξύ σας. Νὰ ἔχετε ἀγάπη ὅλοι σας. Κι ὅταν ἔχετε τὴν ἀγάπη, τότε θὰ εἴστε εὐλογημένοι.

**Ἐλπίζω ὅτι θ' ἀκούσετε** τὰ φτωχὰ αὐτὰ λόγια, τὸ μάθημα ποὺ σᾶς εἶπα, ὅτι τὸ καλύτερο σχολεῖο εἶνε ἡ Ἐκκλησία μας κι ὅτι τὸ πιὸ σπουδαῖο μάθημα εἶνε ἡ ἀγάπη. Πηγαίνατε στὰ σπίτια σας, ἐρευνῆστε τὸν ἑαυτὸ σας, ἐξετάστε τὴ ζωὴ σας· καὶ ἂν ἔχετε κάποια διαφορὰ μὲ κάποιον ἄλλον, τρέξτε νὰ βρῆτε τὸν ἐχθρό σας καὶ συμφιλιωθῆτε.

Καὶ μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ μ' ἀκούσετε καὶ θὰ σβῆσετε τὴν κατηραμένη ἐχθρα, θὰ ξερριζώσετε μέσα ἀπ' τίς καρδιές σας τὸ φοβερὸ ἀγκάθι τοῦ μίσους, μὲ τὴν ἐλπίδα αὐτὴ **σᾶς εὐλογῶ**· εὐλογῶ τὸ μέρος σας, τίς ἐργασίες σας, τὰ κτήματά σας, τὰ ζῶα σας· εὐλογῶ τὰ σπίτια, τίς γυναῖκες καὶ τὰ παιδιά σας· εὐλογῶ ὅλο τὸν τόπο σας. Ἄν ὅμως δὲν καταλάβετε αὐτὰ ποὺ σᾶς εἶπα, τότε τρέμω καὶ κλαίω. Νὰ πῶ μιὰ λέξι ποὺ δὲν θέλω; Ὅχι δὲν τὴ λέω. Θέλω νὰ ἴστε εὐλογημένοι, νὰ ἔχετε τὴν εὐλογία τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Χαράλαμπος.

Ἐμπρὸς λοιπὸν μικροὶ καὶ μεγάλοι, νὰ ἐφαρμόσουμε τὸ δίδαγμα τοῦ Χριστοῦ, τὸ «*Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους*». Κι ὅταν ἔχουμε τὴν ἀγάπη του, τότε ὅλα θὰ πᾶνε καλά, ὅλα θὰ ἔνε εὐλογημένα καὶ χαριτωμένα. Καὶ νὰ μᾶς ἀξιώση ὁ Θεὸς τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, ἵνα ἐκεῖ ἐν μέσῳ ἁγίων ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων ὑμνοῦμε Πάτερα Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα εἰς αἰῶνας αἰώνων.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος**